

Kas attiecas uz Komisijas lēmumu liegt piekļuvi būvmateriālu izmaksām, prasītājs norāda, ka Komisija ir kļūdainā kārtā pieņēmusi, ka šis pieteikums nav uzskatāms par pieteikumu piekļuvei dokumentiem, un tādējādi ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 7. un 8. pantus.

Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz acīmredzamu labas ticības trūkumu un labas pārvaldes principa pārkāpumu no Komisijas puses, kura apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi, kad ir sagaidāms, ka tās rīcībā būs apakšlīgumi.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43.-48. lpp.

⁽²⁾ OV L 345, 29.12.2001., 94.-98. lpp.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi)(ITSB), ko RB Square Holdings Spain S.L. iesniedza 2004. gada 22. septembrī

(Lieta T-384/04)

(2004/C 300/91)

(valoda, kādā sastādīts prasības pieteikums - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi)(ITSB), ko cēla RB Square Holdings Spain S.L., Barselona, (Spānija), kuru pārstāv Katia Manhaeve, advokāte, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Unelko N.V. ir arī puse procesā Apelāciju 4. padomē.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apelāciju 4. padomes lēmumu lietā R 652/2002-4;

— piespriest Birojam atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: Unelko NV

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiskā preču zīme "clean x" – pieteikuma Nr. 222 471, attiecībā uz 3. klases precēm (balināšanas līdzekļi u.c.)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums:

Valsts verbālā un grafiskā preču zīme "CLEN"

Iebildumu nodaļas lēmums:

Iebildumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums:

Apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati:

Regulas (EK) Nr. 40/94¹⁸ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi, OV L 11, 14.01.1994., 1-36. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Vācijas Federatīvā Republika iesniedza 2004. gada 23. septembrī

(lieta T-389/2004)

(2004/C 300/92)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 23. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Vācijas Federatīvā Republika, kuru pārstāv C.-D.Quassowski, kam palīdzēja G.Quardt, Rechtsanwältin kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2004. gada 14. jūlija lēmumu C(2004)2641 par MobilCom piešķirto pārstrukturēšanas atbalstu, ciktāl Komisija pieprasa Vācijai nodrošināt, ka MobilCom un visa tās sabiedrību grupa slēdz savus tiešsaistes mobilo telefonu līgumu tiešās pārdošanas tiešsaistes veikalus uz septiņu mēnešu ilgu laikposmu un ka uz šo periodu ir slēgti tiešsaistes veikali un slēgti tiešsaistes tiešā MobilCom mobilo telefonu līgumu pārdošana caur MobilCom veikalu mājaslapu, ka MobilCom un tās grupa neveic nekādus pasākumus, lai šos noteikumus apietu, un ka klients netiek ar automātisku saiti tieši pārvietots uz attiecīgo uzņēmējdarbības partnera mājas lapu;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu Komisijai nav ļauts uzlikt attiecīgajai dalībvalstij citus pasākumus tādu valsts atbalsta seku, kas izraisa konkurences izkropļojumus, samazināšanai vai novēršanai, kā vien prasīt tā izbeigšanu vai mainīšanu. Apstrīdētā lēmuma 2. punktā paredzētos pasākumus nevar uzskatīt ne par atbalsta mainīšanu, ne arī par noteikumiem vai prasībām, uz ko attiektos Regulas Nr. 659/1999 7. panta 4. punkts. Tā rezultātā Komisija ir pārsniegusi savas kompetences robežas un pārkāpusi EKL 10. pantu, kurā ietverts dalībvalstu un EK iestāžu lojālas sadarbības pienākums, jo īpaši tādēļ, ka Vācija ir paskaidrojusi, ka tā nevar nodrošināt šo nosacījumu izpildi.

Prasītāja turklāt norāda uz Komisijas būtisko kļūdu vērtējumā, pārbaudot atbalsta saderību ar kopējo tirgu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay un Georgios Katalagarianakis iesniedza 2004. gada 28. septembrī

(lieta T-390/04)

(2004/C 300/93)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 28. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Carla Piccinni-Leopardi un Carlos Martínez Mongay, dzīvojoši Briselē, un Georgios Katalagarianakis, dzīvojošs Overijse (Beļģija), kuru pārstāv Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis un Etienne Marchal, advokātes, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumu, ar ko piešķir izdienas un prioritātes punktus, veidojot prasītāja punktu bilanci ("sac-à-dos"), kā arī lēmumu, ar ko tie nav paaugstināti A4 pakāpē;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji šajā procesā apstrīd atbildētājas lēmumu nepiešķirt tiem īpašus izdienas un prioritātes punktus, veicot 2003. gada paaugstināšanu amatā, nolūkā ievērot jau veiktās klasifikācijas

izmaiņas, viņus pieņemot darbā, un lēmumu nepaaugstināt minētajā gadā A4 pakāpē.

Savu prasību pamatošanai viņi norāda uz:

- Civildienesta noteikumu 43. un 45. panta pārkāpumu, jo, kaut arī iepriekš bija sagatavoti novērtējuma ziņojumi, attiecībā uz prasītājiem par viņu agrākajiem nopelniem tika veikts viens un tas pats iepriekš noteikts paaugstinājums. Prasītāji šajā sakarā uzsver, ka no viņu viedokļa pagaidu prioritātes punkta piešķiršana par izdienas laiku vienā pakāpē pārkāpj principu saskaņā ar kuru paaugstinājumu piešķir tikai pēc ierēdņu salīdzinošo īpašību pārbaudes;
 - vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa, kā arī Civildienesta noteikumu 5. panta 3. punkta, un principa, kas paredz tiesības uz samērīgu karjeras attīstību, pārkāpumu. Šajā sakarā prasītāji uzskata, ka ierēdņi, kas nav varējuši ilgāku laiku saņemt paaugstinājumu, jo to nopelni nav atzīti par pietiekamiem, ir saņēmuši un tie saņems īpašus prioritātes punktus, veicot 2004. gada paaugstināšanu amatā.
- Turpretī attieksme pret prasītājiem, kuru nopelnus nevarēja atbilstoši novērtēt jau viņu karjeras sākumā, ir tāda pati, kā pret ierēdņiem, kas darbā pieņemšanas brīdī nav klasificēti augstākā pakāpē;
- EK līguma 233. panta pārkāpumu. Šajā sakarā viņi precizē, ka, viņuprāt, te jānoskaidro jautājums par to, vai pēc tam, kad vispārīgie klasifikācijas kritēriju izpildes noteikumi būtu atzīti par nelikumīgiem, un Komisijai būtu jāpārskata daudzu ierēdņu klasifikācija, kas pieņemti darbā, piemērojot šos vispārīgos noteikumus, var ierobežot lēmumu klasificēt prasītājus, pieņemot tos darbā, augstākā pakāpē, tādējādi zaudējot šī lēmuma lietderīgo iedarbību.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Guido Strack iesniedza 2004. gada 5. oktobrī

(lieta T-394/04)

(2004/C 300/94)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 5. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Guido Strack, Wasserliesch (Vācija), kuru pārstāv J. Mosar, Rechtsanwalt, kas norādīja adresi Luksemburgā.